

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Drščavka 1, Pazin

10 P-168/2021-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sucu pojedincu Ivanu Dujiću, u pravnoj stvari tužiteljice IVKE UDOVIČIĆ, Fondole 4, Galižana, Pula, OIB: 22357260284, zastupane po punomoćniku Nenadu Sladakoviću, odvjetniku u Puli, Mletačka 12/I, protiv tuženika Stečajne mase iza ŠKZ ONIO FINANC "u stečaju" Pula, Obala A.Rismondo 19, OIB: 51550572131, zastupane po stečajnoj upraviteljici Mileni Veljović, Medulin, Fucane 1a, radi utvrđenja ništetnosti i prava vlasništva, nakon javne glavne rasprave zaključene 17. ožujka 2022., u prisutnosti tužiteljice i njenog punomoćnika te stečajne upraviteljice tuženika, na dan objave 22. travnja 2022.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. 1.1. Utvrđuje se ništenim Ugovor o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva solemniziran kod javnog bilježnika Franka Čerina iz Pule pod brojem OU-168/99, dana 03.03.1999. godine.

I.2. Nalaže se tuženiku da tužiteljici vrati vlasništvo na nekretnini označenoj kao kč.br. 462/6, oranica, u površini od 1448 m², upisanoj u zk. ul. 2120, k.o. Galižana, u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude na način da tužiteljici izda tabularnu ispravu podobnu za upis prava vlasništva tužiteljice na navedenoj nekretnini u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude, koju će u slučaju neizdavanja zamijeniti ova presuda.“.

II Odbija se eventualno kumulirani tužbeni zahtjev koji glasi:

„I.2. Tužiteljica se ovlašćuje temeljem ove presude u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Puli ishodovati upis prava vlasništvo na nekretnini označenoj kao kč.br. 462/6, oranica, u površini od 1448 m², upisanoj u zk. ul. 2120, k.o. Galižana, na svoje ime, sve u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude“.

III Odbija se eventualno kumulirani tužbeni zahtjev koji glasi:

"II. 1.1. Utvrđuje se da je Ugovor o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva solemniziran kod javnog bilježnika Franka Čerina iz Pule pod brojem OU-168/99, dana 03.03.1999. godine sklopljen između tužiteljice IVKE UDOVIČIĆ, iz Galižane, Fondole 4, OIB: 22357260284 i "ONIO FINANC " štedno kreditna služba p.o. kao prednika sadašnjeg prvotuzenika Stečajna masa iza "KREDITNA UNIJA ONIO FINANC „d.o.o. „u stečaju“, Rovinj, Obala A.Rismondo 19, OIB: 51550572131 ništetan i da nema pravni učinak.

II.2. Nalaže su zemljišnoknjižnom odjelu, Općinskog suda u Puli-Pola, da na nekretnini kč.br. 462/6, oranica, u površini od 1448 m², upisanoj u zk. ul. 2120, k.o. Galižana izvrši upis brisanja upisa izvršenog Rješenjem zemljišnoknjižnog odjela Pula, Općinskog suda u Pulu-Pola pod posl.br.____(preciziranje navedene oznake predmeta uslijediti će nakon pribavljanja navedenog dokaza koji se predlaže provesti), a kojim je na temelju Ugovora o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva solemniziran kod javnog bilježnika Franka Čerina iz Pule pod brojem OU-168/99 od 03.03.1999. godine uknjiženo pravo vlasništva u korist tuženika, te izvrši upis prava vlasništva na navedenoj nekretnini u korist tužiteljice IVKE UDOVIČIĆ, iz Galižane, Fondole 4, OIB: 22357260284, sve po pravomoćnosti ove presude."

IV Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka u iznosu od 1.275,00 kuna.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je 9. lipnja 2021. ovom sudu podnijela tužbu protiv tuženika, u kojoj navodi da je tuženik pravni sljednik "ONIO FINANC " štedno kreditne službe i KREDITNE UNIJE ONIO FINANC "u stečaju". Tužiteljica je s tuženikom zaključila Ugovor o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva od 3. ožujka 1999. solemniziran kod javnog bilježnika Franka Čerina iz Pule pod brojem OU-168/99 (u daljnjem tekstu – Ugovor) kojim je tuženik tužiteljici odobrio kredit u iznosu od 79.000,00 kn, a od tog iznosa tuženik je isplatio iznos od 7.000,00 DEM, dok je tužiteljica tuženiku prenijela u vlasništvo nekretninu označenu kao kč.br. 462/6, oranica, u površini od 1448 m², upisanoj u zk. ul. 2120, k.o. Galižana na kojoj se nalazi stambeno-poslovni objekt FONDOLE, uz zabilježbu da je prijenos izvršen radi osiguranja novčane tražbine. Navedena nekretnina da je procijenjena po sudskom vještaku Predragu Sošiću iz Pule na iznos od 1.825.000,00 kn. U vrijeme podizanja kredita financijska situacija tužiteljice bila je izrazito loša s obzirom na to da joj je novac bio potreban za plaćanje računa Hrvatske Elektroprivrede, Vodovoda i za vraćanje privatnih dugova, a o tim razlozima da je obavijestila tuženika. Tuženik je otkazao predmetni Ugovor i proveo je postupak stjecanja prava vlasništva na predmetnoj nekretnini pa je za iznos od 7.000,00 DEM postao vlasnik stambeno-poslovne zgrade čija je vrijednost po procjeni vještaka iznosila 1.825.000,000 kuna ili vrijednosti 67 puta veće od isplaćenog iznosa kredita. Tuženik je 27. listopada 2006., na predmetnoj nekretnini dozvolio uknjižbu prava zalogu na iznos od po 100.000,00 EUR u korist Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. Zagreb, Podružnica Rovinj, a nakon toga da je nekretninu založio u korist iste banke za iznos od 200.000,00 EUR. Iako je tužiteljica u više navrata pokušavala mirnim putem riješiti nastali spor i vratiti isplaćeni iznos uvećan za kamate tuženik je odbijao prijedloge tuženice, a pri tomu tuženica nije znala da je predmetni poslovni stambeni objekt založen kod Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. Zagreb za iznos od 300.000,00 EUR. Tužiteljica je nakon što je postalo očito da tuženik ne namjerava vratiti spomenuti objekt u vlasništvo tužiteljice, 21. prosinca 2012. podnijela kaznenu prijavu protiv tuženika pod br. 511-08-12-K-48/12 ODO Pazin radi počinjenja kaznenog djela iz čl. 337. st.1. i 4. kaznenog zakona. Dakle, tuženik je koristeći se stanjem nužde, teškim materijalnim stanjem, nedovoljnim iskustvom i lakomislenošću tužiteljice, ugovorio za sebe korist koja je u očitom nerazmjeru s onim što je drugom dao ili se obvezao dati, pa stoga tužiteljica predlaže da sud donese sljedeću presudu:

"I. Utvrđuje se ništenim Ugovor o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva solemniziran kod javnog bilježnika Franka Čerina iz Pule pod brojem OU-168/99, dana 03.03.1999. godine.

II. Nalaže se tuženiku da tužiteljici vrati vlasništvo na nekretnini označenoj kao kč.br. 462/6, oranica, u površini od 1448 m², upisanoj u zk. ul. 2120, k.o. Galižana, u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude na način da tužiteljici izda tabularnu ispravu podobnu za upis prava vlasništva tužiteljice na navedenoj nekretnini u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude, koju će u slučaju neizdavanja zamijeniti ova presuda.

III. Nalaže se tuženiku da tužiteljici nadoknadi prouzročeni parnični trošak zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od presuđenja do isplate po kamatnoj stopi u visini prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje do godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećane za tri postotna poena, sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/2005 i dr.), u roku od 15 dana."

2. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da podnosi se prigovor već presuđene stvari iz razloga što je isti sud u pravomoćno dovršenom predmetu koji se pred Naslovom vodio pod posl.br. P-1036/2015, poslije posl.br. P-306/2019 i posl.br. P-104/2020, već odlučivao o istom tužbenom zahtjevu tužiteljice, te je tužiteljica, ne predloživši nastavak postupka, zapravo odustala od vođenja istog. Naime, rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu posl.br. P-306/2019-28 od 19. lipnja 2019. utvrđen je prekid postupka zbog prestanka postojanja tuženika. 17. travnja 2020. sud je donio Rješenje posl.br. P-140/2020-30 kojim je točkom I. nastavio postupanje, a točkom II. obustavio parnični postupak jer nijedna stranka nije preuzela postupak, niti predložila pozvati protivnu stranu da to učini u roku od 3 mjeseca od stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku. Ističe se da tužiteljica u tužbi nije navela niti jedan konkretan dokazni prijedlog, niti je dostavila ijednu valjanu ispravu. Uz tužbu nije dostavljen ni Ugovor o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva od 03.03.1999. godine kojeg se osporava. Tužiteljica se samo poziva na uvide u razne spise, i to: 1) spis posl.br. P-1036/2015, u kojem je već pravomoćno dovršen parnični postupak po ovdje istovjetnoj tužbi, odustankom tužiteljice od vođenja postupka, 2) stečajni predmet St-10/2011, zbog dokazivanja pravnog sljedništva, koje se ni ne osporava, te 3) kazneni predmet Općinskog suda u Pazinu, sa time da se niti ne navodi poslovni broj pod kojim se predmet vodi, kao ni protiv koga. Tuženiku nije dostavljena kaznena prijava koja se spominje u tužbi, pa se ne može očitovati na istu. Ugovor o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva od 3. ožujka 1999. je solemniziran kod javnog bilježnika Franka Čerina 3. ožujka 1999. pod brojem OU-168/99-1. Dakle, tužiteljici su, kao i Eciu Udovičiću, koji je također bio potpisnik ugovora, razjašnjene sve odredbe ugovora, kao i značaj instituta osiguranja tražbine prijenosom prava vlasništva. Ugovor se dostavlja u spis, za slučaj da isti nije dostavljen od strane tužiteljice. Tužiteljica ničime ne dokazuje svoje „izrazito lošu“ financijsku situaciju. U članku 6. Ugovora o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva od 3. ožujka 1999. navedeno je da vrijednost predmetne nekretnine sukladno procjeni stalnog sudskog vještaka ekonomske struke Predraga Stošića od 25. veljače 1999. iznosi 1.327.214,00 kuna (str.4. Ugovora). Pitanje je može li se za nekoga tko je vlasnik nekretnine vrijedne milijun kuna smatrati da je u izrazito lošoj

financijskoj situaciji? U točki IV. tužbe tužiteljica navodi posuđeni iznos (7.000,00 DEM) i vrijednost nekretnine (1.825.000,00 kuna) koji nemaju nikakve veze sa onime što je navedeno u ugovoru, pa dolazi do zaključka da bi vrijednost nekretnine iznosila 67 puta više od danog iznosa kredita, što nije ničime dokazano, niti je tužiteljica ponudila ikakve dokazne prijedloge. Ponavlja se, ugovor je solemniziran kod javnog bilježnika. Tužiteljica se ne poziva na relevantnu odredbu zakona temeljem koje temelji svoj zahtjev, no iz dijela tužbe u kojem se spominje da je tuženik „koristeći se stanjem nužde, teškim materijalnim stanjem nedovoljnim iskustvom i lakomislenošću tužiteljice ugovorio za sebe korist koja je u očitom nerazmjeru s onim što je on drugom dao ili obvezao dati“ pretpostavlja se da tvrdi da je riječ o zelenaškom ugovoru. Tužiteljica nije podnijela nikakve dokaze da se nalazila u stanju nužde ili da se nalazila u teškom materijalnom stanju, niti to može dokazati samo svojim iskazom, dok ostalih dokaznih prijedloga nema. Sa druge strane, u Ugovoru o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva od 03.03.1999. godine, koji je solemniziran kod javnog bilježnika, jasno je navedeno da vrijednost predmetne nekretnine sukladno procjeni stalnog sudskog vještaka ekonomske struke Predraga Stošića od 25. veljače 1999. iznosi 1.327.214,00 kuna. Dakle, tužiteljica nije bila u lošem materijalnom stanju, dapače, i danas se, unatoč velikoj inflaciji u međuvremenu, vlasništvo nad imovinom te vrijednosti smatra dobrim materijalnim stanjem. Također, tužiteljica nije dokazala bilo kakav nesrazmjer između obveza ugovornih strana, koji se ni po čemu ne razlikuje od ostalih ugovora o kreditu sklopljenih u to vrijeme. Tužiteljica nije dokazala da bi pravni prednik tuženika iskoristio „nepovoljni položaj“ ili da je znao o takvom položaju. U tužbi se želi prikazati pravnog prednika tuženika kao zelenaša, međutim isti je bio pri Trgovačkom sudu u Pazinu registriran za obavljanje kreditnih poslova i to je bila redovna djelatnost štedno kreditne službe. Situacija je podjednaka kao da danas netko tvrdi da ga je banka nagnala na sklapanje zelenaškog ugovora. Činjenica da nekome treba novac odnosno da sklapa ugovor o kreditu ne mora automatski značiti da je taj u teškom materijalnom stanju (tim više što ima vrijednu nekretninu). U tom slučaju instituti fiducije, založnog prava i kredita uopće ne bi postojali jer bi se smatralo da su svi koji trebaju kredit u teškoj materijalnoj situaciji i sukladno tome da je svaki takav ugovor ništetan. Tužiteljica je prvi put tužbu podnijela tek nakon što se nekretnina počela prodavati u okviru stečajnog postupka, što je razvidno iz zemljišnoknjižnog izvotka u kojem je 28. srpnja 2014. zabilježeno da će se nekretnina prodavati u stečajnom postupku. Prva tužba je podnijeta 10. listopada 2014., dakle tri mjeseca nakon toga, kada su potencijalni kupci došli razgledati nekretninu. Tužiteljica Ugovor o kreditu očito nije smatrala ništetnim cijelih 17 godina. Ovu, sada drugu po redu tužbu, tužiteljica je podnijela nakon što je saznala da je u stečajnom postupku nad tuženikom dovršena elektronska dražba u kojoj je, sukladno Izvještaju o provedenoj elektroničkoj javnoj dražbi, valjanu i najpovoljniju ponudu dao stečajni i razlučni vjerovnik H-Abduco d.o.o. koji je i jedini razlučni vjerovnik na predmetnoj nekretnini. Tužba nakon pune 22 godine i nakon zapravo prodaje nekretnine u stečajnom postupku predstavlja zloupotrebu procesnih ovlaštenja i opstruiranje stečajnog postupka. Tužiteljica u tužbi navodi da je u više navrata pokušala mirnim putem riješiti nastali spor i vratiti isplaćeni iznos, međutim unatoč slanim dopisima od strane stečajne upraviteljice, nije nikada istu povratno kontaktirala, osim preko odvjetnika tužbama. U trenutku sklapanja ugovora o kreditu vlasnici iste bili su tužiteljica i Ecio Udovičić, što je i navedeno u Ugovoru o kreditu. Tuženik ima saznanja da je Ecio Udovičić u međuvremenu preminuo. Oспорava se aktivna legitimacija tužiteljice glede dijela nekretnine odnosno 1/2 nekretnine kč.br. 462/6, zk.ul. 2120, k.o. Galižana koji je bio u vlasništvu Ecia Udovičića. Predlaže se u

cijelosti odbiti tužbu i tužbeni zahtjev, te naložiti tužiteljici da snosi tuženiku troškove ovog parničnog postupka.

3. U podnesku od 26. listopada 2021. tužiteljica je kao tuženike navela i druge tuženike i to: "2. HYPO ALPE-ADRIA-BANK d.d. Zagreb, Koturaška 47, OIB: 14036333877, 3. H-ABDUCO d.o.o., OIB:13667298928, Radnička cesta 41, Zagreb". U tom podnesku tužiteljica je navela da proširuje i precizira svoj tužbeni zahtjev na način da isti sada glasi :

I. I.1. Utvrđuje se ništenim Ugovor o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva solemniziran kod javnog bilježnika Franka Čerina iz Pule pod brojem OU-168/99, dana 03.03.1999. godine.

I.2. Nalaže se prvotuženiku da tužiteljici vrati vlasništvo na nekretnini označenoj kao kč.br. 462/6, oranica, u površini od 1448 m², upisanoj u zk. ul. 2120, k.o. Galižana, u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude na način da tužiteljici izda tabularnu ispravu podobnu za upis prava vlasništva tužiteljice na navedenoj nekretnini u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude, koju će u slučaju neizdavanja zamijeniti ova presuda.

Ukoliko sud točku I.2. tužbenog zahtjeva bude smatrao neosnovanom, tužiteljica predlaže da sud prihvati eventualno kumulirani tužbeni zahtjev koji glasi

I.2. Tužiteljica se ovlašćuje temeljem ove presude u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Puli ishodovati upis prava vlasništvo na nekretnini označenoj kao kč.br. 462/6, oranica, u površini od 1448 m², upisanoj u zk. ul. 2120, k.o. Galižana, na svoje ime, sve u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti ove presude

Ukoliko navedeni dio tužbenog zahtjeva sud bude smatrao neosnovanim, tužiteljica ističe eventualno kumulirani tužbeni zahtjev koji glasi :

II. II.1. Utvrđuje se da je Ugovor o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva solemniziran kod javnog bilježnika Franka Čerina iz Pule pod brojem OU-168/99, dana 03.03.1999. godine sklopljen između tužiteljice IVKE UDOVIČIĆ, iz Galižane, Fondole 4, OIB: 22357260284 i "ONIO FINANC " štedno kreditna služba p.o. kao prednika sadašnjeg prvotuženika Stečajna masa iza "KREDITNA UNIJA ONIO FINANC „d.o.o. „u stečaju“, Rovinj, Obala A.Rismondo 19, OIB: 51550572131 ništetan i da nema pravni učinak .

II.2. Nalaže su zemljišnoknjižnom odjelu, Općinskog suda u Puli-Pola, da na nekretnini kč.br. 462/6, oranica, u površini od 1448 m², upisanoj u zk. ul. 2120, k.o. Galižana izvrši upis brisanja upisa izvršenog Rješenjem zemljišnoknjižnog odjela Pula, Općinskog suda u Pulu-Pola pod posl.br. _____(preciziranje navedene oznake predmeta uslijediti će nakon pribavljanja navedenog dokaza koji se predlaže provesti), a kojim je na temelju Ugovora o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva solemniziran kod javnog bilježnika Franka Čerina iz Pule pod brojem OU-168/99 od 03.03.1999. godine uknjiženo pravo vlasništva u korist prvotuženika, te izvrši upis prava vlasništva na navedenoj nekretnini u korist tužiteljice IVKE UDOVIČIĆ, iz Galižane, Fondole 4, OIB: 22357260284, sve po pravomoćnosti ove presude.

III. III.1. Utvrđuje se ništetnim Ugovora o kreditu br. 321-5/2007 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 02.02.2007. godine zaključen između Prednika prvotuženika Stečajna masa iza "KREDITNA UNIJA ONIO FINANC „d.o.o. „u stečaju“, Rovinj, Obala A.Rismondo 19, OIB: 51550572131, zastupana po stečajnoj upraviteljici Mileni Veljović i. HYPO ALPE-ADRIA-BANK d.d. Zagreb, Koturaška 47, OIB: 14036333877 temeljem kojeg je u zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Puli izvršen upis založnog prava upisanog u korist HYPO ALPE-ADRIA-BANK d.d. Zagreb,

Koturaška 47, Podružnica Rovinj, Rovinj, Nello Quarantotto bb, temeljem Ugovora o kreditu br. 321-5/2007 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 02.02.2007. godine i ovjerenog preslika punomoći br. OV-9640/06, OV-9641/06, od 08.06.2006. godine, na iznos od 200.000,00 EUR-a u kunsnoj protuvrijednosti uz ostale uvjete iz Ugovora (u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Puli zaprimljeno 05.02.2007. godine broj Z-1644/07).

IV. Nalaže Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Puli brisanje zk. upisa založnog prava upisanog u korist HYPO ALPE-ADRIA-BANK d.d. Zagreb, Koturaška 47, Podružnica Rovinj, Rovinj, Nello Quarantotto bb, temeljem Ugovora o kreditu br. 321-5/2007 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 02.02.2007. godine i ovjerenog preslika punomoći br. OV-9640/06, OV-9641/06, od 08.06.2006. godine, na iznos od 200.000,00 EUR-a u kunsnoj protuvrijednosti uz ostale uvjete iz Ugovora (u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Puli zaprimljeno 05.02.2007. godine broj Z-1644/07).

V. Nalaže Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Puli brisanje zk. upisa založnog prava u iznosu od 200.000,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti uz ostale uvjete iz Ugovora Na temelju Ugovora o ustupu tražbine od 07. svibnja 2014. godine, Aneksa Ugovora o ustupu tražbine od 24. veljače 2015. godine, te Punomoći GR-332/2014 od 03. travnja 2014. god. i Punomoći GR-389/15 od 16. veljače 2015. godine koje se punomoći nalaze u ovosudnoj zbirci isprava pod br. Z8814/15, uslijed prijenosa prava potraživanja upisanog za iznos od 200.000,00 EUR ovosudnim rješenjem posl.br. Z-1644/07 pod C red.br. 3.1. uknjižuje se pravo zaloga sa imena ovlaštenika Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. (OIB: 14036333877), u korist novog ovlaštenika H-ABDUCO d.o.o., OIB:13667298928, Radnička cesta 41, Zagreb."

4. Na pripremnom ročištu održanom 26. listopada 2021. tužiteljica je navela da je u podnesku od 26. listopada 2021. kao drugotuženika navela HYPO ALPE – ADRIA – BANK d.d. Zagreb, Koturaška 47, ali da je naknadno uvidom u sudski registar utvrdila da je navedeni tuženik promijenio tvrtku i sjedište te stoga sada navedeno tužiteljica ispravlja te kao drugotuženika ispravno označava Addiko Bank d.d. Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB 14036333877. Tuženik je naveo da se protivi preinaci tužbe.

5. Rješenjem ovog suda posl.br. P-168/2021-12 od 26. listopada 2021. sud je odbio zahtjev tužiteljice za proširenje tužbe na tuženike Addiko Bank d.d. Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB 14036333877 i H-ABDUCO d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 41, OIB 13667298928. Protiv tog rješenja tužiteljica je podnijela pravodobnu žalbu, o kojoj još nije odlučeno.

6. U preostalom dijelu (preinaka tužbe koju je tužiteljica podneskom od 26. listopada 2021. izvršila u odnosu na tuženika Stečajnu masu iza Kreditne unije Onio Financ d.o.o. u stečaju Rovinj, t. I. i II. tužbenog zahtjeva postavljenog u tom podnesku), sud je, unatoč protivljenju tuženika, temeljem čl. 190. st. 3. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP), dopustio preinaku tužbe (na pripremnom ročištu 26. listopada 2021.), iz razloga što je ocijenio da je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama. Naime, takvom se preinakom ostvaruje krajnji cilj raspravljanja spornog odnosa među strankama, kako bi se otklonila potreba pokretanja nove parnice, a što je u skladu s načelom ekonomičnosti parničnog postupka.

7. Proveden je dokazni postupak uvidom u isprave u spisu i to z.k. izvadak na str. 12 – 13 spisa, ugovor na str. 14 – 20 spisa, rješenje o nasljeđivanju na str. 36 – 38 spisa, potvrdu na str. 40 – 41 spisa, ugovor na str. 42 – 49 spisa. Izvršen je uvidu u spis ovog suda P-140/2020 te je uz suglasnost stranaka izvršen dokaz čitanjem iskaza svjedoka Marčela Matoševića danog u tom predmetu. Također izveden je dokaz saslušanjem tužiteljice u svojstvu parnične stranke.

8. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka utvrđeno je da su tužbeni zahtjevi u cijelosti neosnovani.

9. Sud je ocijenio neosnovanim tuženikov prigovor već presuđene stvari. Naime, tuženik je isticao da je isti sud u pravomoćno dovršenom predmetu koji se pred ovim sudom vodio pod posl.br. P-1036/2015, poslije posl.br. P-306/2019 i posl.br. P-104/2020, odlučivao o istom tužbenom zahtjevu tužiteljice. Međutim, uvidom u taj predmet utvrđeno je da o tužbenom zahtjevu tužiteljice nije meritorno pravomoćno odlučeno. Naime, rješenjem ovog suda posl.br. P-306/2019-28 od 19. lipnja 2019. (list 56 tog spisa) utvrđen je prekid postupka zbog prestanka postojanja tuženika, a rješenjem posl.br. P-140/2020-30 17. travnja 2020. (list 63 tog spisa) sud je u točki I. izreke nastavio postupanje, a u točki II. izreke obustavio postupak (jer nijedna stranka nije preuzela postupak, niti predložila pozvati protivnu stranu da to učini u roku od 3 mjeseca od stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku, NN 70/2019). Zbog navedenog tuženikov prigovor već presuđene stvari nije osnovan.

10. Među strankama nije sporno da su tužiteljica i tuženik, ranije "ONIO FINANC" štedno kreditna služba p.o. Rovinj, pred javnim bilježnikom Frankom Čerinom iz Pule 3. ožujka 1999. zaključili Ugovor o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva, koji je solemniziran pod brojem OU-168/99-1. Tim ugovorom (na str. 14 – 20 spisa i na str. 42 – 49 spisa) tuženik je odobrio tužiteljici i njenom sada pokojnom suprugu Eciu Udovičiću kredit u iznosu od 79.000,00 kn, što je preračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za 1 DEM (3.8775) na dan zaključenja Ugovora iznosilo 20.377,95 DEM. Korisnici kredita obvezali su se kredit vratiti u roku od dva mjeseca od dana zaključenja, odnosno najkasnije do 3. svibnja 1999. plaćanjem dužnog iznosa u tri obroka i to iznosa od 1.630,00 DEM dana 3. ožujka 1999., iznosa od 1.630,00 DEM dana 3. travnja 1999. te iznosa od 17.113,95 DEM dana 3. svibnja 1999. (članak 2. Ugovora). Osim navedenog stranke su ugovorile da u slučaju nepodmirenja dva uzastopna obroka kredita po njihovom dospijeću kredit dospijeva odmah na naplatu u ukupnom iznosu te da kreditor-fiducijarni vjerovnik ima obvezu o prijevremenom dospijeću ukupne tražbine po Ugovoru bez odgode obavijestiti fiducijarne dužnike, protivnike osiguranja te ima pravo poduzeti sve radnje iz članka 277. Ovršnog zakona radi naplate osigurane tražbine. U članku 5. Ugovora tužiteljica i Ecio Udovičić utvrdili su da postoji novčana tražbina tuženika prema njima kao korisnicima kredita, fiducijarnim dužnicima u iznosu od 79.000,00 kn te su izjavili da potpisom Ugovora pristaju na sve odredbe Ugovora, a napose na rokove otplate kredita, visinu kamata i troškove koji proizlaze iz Ugovora (članak 5.). U odnosu na osiguranje u članku 6. Ugovora tužiteljica i Ecio Udovičić svojim su potpisom Ugovora dozvolili da se radi osiguranja tražbine tuženika na tuženika kao fiducijarnog vjerovnika prenese pravo vlasništva svakoga od njih na ½ dijela nekretnine označene kao kč.br. 462/6, oranica, u površini od 1448 m², upisanoj u zk. ul. 2120, k.o. Galižana. Vrijednost navedene nekretnine u Ugovoru je naznačena u iznosu od 344.016,00 DEM, odnosno u iznosu od 1.327.214,00 kn, a sve sukladno procjeni stalnog sudskog vještaka ekonomske struke Predraga Stošića iz Pule. U Ugovoru je navedeno da je isti strankama pročitao te je konstatirano da stranke na Ugovor nemaju primjedbi te da u cijelosti prihvaćaju pravne posljedice koje proizlaze iz Ugovora (članak 14. Ugovora).

11. Na pripremnom ročištu održanom 26. listopada 2021. stečajna upraviteljica tuženika je navela da je suglasna da sud ponovno ne saslušava tužiteljicu i svjedoka Marčela Matoševića već da se u ovom postupku pročitaju i koriste njihovi iskazi iz predmetu ovog suda posl. br. P-1036/15 kasnije posl. br. P-140/20, a

punomoćnik tužiteljice je naveo da će se o istome očitovati u kratkom roku. Raspravnim rješenjem sa tog ročišta sud je pozvao tužiteljicu da se u roku od 8 dana očituje je li suglasna da se u ovom predmetu ne izvedu dokazi saslušanjem tužiteljice i svjedoka Marčela Matoševića već da se pročitaju i koriste njihovi iskazi dani u predmetu ovog suda posl. br. P-1036/15, kasnije P-140/20. Tužiteljica se o tome nije očitovala u danom roku. Na ročištu za glavnu raspravu održanom 1. veljače 2022. tužiteljica je odustala od prijedloga za saslušanje svjedoka Ondine Matšević i Davida Matoševića, predložila je da sud izvrši dokaz čitanjem iskaza svjedoka Marčela Matoševića danog u predmetu ovog suda P-140/2020 te je navela da inzistira da je sud sasluša kao stranku u ovom predmetu. Zbog navedenog sud je tužiteljicu saslušao u ovom predmetu te je na ročištu za glavnu raspravu 1. veljače 2022. izveo dokaz čitanjem iskaza svjedoka Marčela Matoševića danog u predmetu ovog suda posl.br. P-140/2020.

12. Tužiteljica je u svom iskazu na ročištu za glavnu raspravu održanom 17. ožujka 2022. navela kako slijedi: "Ja i moj suprug smo se obratili tuženiku jer nam je trebao kredit. Naime, da bi digli kredit kod Zagrebačke banke u iznosu od 30.000,00 DEM bio nam je potreban depozit u iznosu od 10.000,00 DEM. Kredit od 30.000,00 DEM namjeravali smo iskoristiti kako bi u kući u izgradnji na k. č. 462/6 k. o. Galižana uredili poslovni prostor, ugostiteljski objekt u kojem bi radila naša djeca i to kćerka i sin. Ja sam sve to rekla zakonskoj zastupnici tuženika Ondini Matošević te smo dogovorili predmetni kredit s time da smo ja i suprug kao fiducij radi osiguranja kredita dali predmetnu nekretninu k. č. 462/6 k. o. Galižana. Dogovoreno je da ćemo po isplati iznosa od 30.000,00 DEM od strane Zagrebačke banke vratiti tuženiku predmetni kredit te da će biti brisan fiducij na predmetnoj nekretnini. Ugovor o kreditu sa osiguranjem fiducijalnim vlasništvom zaključili smo kod javnog bilježnika Franka Čerina u Puli. Po potpisu ugovora tuženik je na depozit kod Zagrebačke banke uplatio 10.000,00 DEM, te meni i suprugu još 3.000,00 DEM. Nakon toga je tuženik ponovno povukao odnosno vraćen mu je depozit od strane Zagrebačke banke u iznosu od 10.000,00 DEM. Zbog navedenog nam Zagrebačka banka nije odobrila kredit od 30.000,00 DEM te mi nismo mogli vratiti dug tuženiku. Zbog navedenog je tuženik aktivirao osiguranje i upisao se kao fiducijarni vlasnik na predmetnoj nekretnini. Kasnije je tuženik predmetnu nekretninu opteretio velikim kreditom kod Hypo banke. Ja u toj nekretnini živim. Zbog svega sam se razboljela, a i suprug koji je umro.". Na upit suca tužiteljica je odgovorila: da ona nema ispravu o tome da je tuženik povukao iznos depozita od 10.000,00 DEM koji je prethodno uplatio Zagrebačkoj banci d.d.; da je njezin suprug bio suvlasnik sa svojom prvom suprugom i nekretnina koje su navedene u rješenju o nasljeđivanju Općinskog suda u Puli – Pola O-800/20 od 3. veljače 2003. (stranica 36 – 38 spisa) te nekretnina k. č. 3413, 4939/28 i 4944/4 sve k. o. Pula koje su u fiducijarnom vlasništvu Istarske banke d.d. Pula; da je njezin suprug Ecio Udovičić kredit kod Istarske banke d.d. Pula uz osiguranje fiducijalnim vlasništvom na predmetnim nekretninama digao prije nego što su on i ona (tužiteljica) digli predmetni kredit kod tuženika; da im je prije zaključenja predmetnog ugovora o kreditu zakonska zastupnica tuženika Ondina Matošević rekla da je potrebno osiguranje na nekretnini, a da su ona i njezin pokojni suprug Ecio Udovičić predložili da se upravo k. č. 462/6 k.o. Galižana da kao osiguranje, budući da ona druge nekretnine nije imala; da ona nije se uopće sjetila da tuženiku predlože da se kao osiguranje da nekretnine koje su navedene u rješenju o nasljeđivanju iza pok. Ecia Udovičića jer ona (tužiteljica) nije smatrala da je to njezino i da na to ima pravo.

13. U predmetu ovog suda posl.br. P-140/2020 (ranije P-1036/2015) svjedok Marčelo Matošević je na ročištu za glavnu raspravu održanom 3. veljače 2016. iskazao

kako slijedi: „Sjećam se da je gospođa Ivka 1999. došla kod tuženika sa zahtjevom da dobije kredit pa je sa njom bi obavljen razgovor. Ona je bila upoznata sa radom tuženika, sa uvjetima i bio joj je dostupan statut tuženika. Rekla je da joj je dobivanje kredita hitno, a da će ga vratiti sredstvima koja dobije nakon što kod poslovne banke podigne kredit. S obzirom da se radilo o nenamjenskom kreditu mi smo zahtijevali nekakvo osiguranje pa je ona ishodila izvadak iz zemljišne knjige a javni bilježnik Franko Čerin iz Pule nakon što je pogledao izvadak rekao je da se kredit može sklopiti. Ugovor o kreditu bio je sklopljen pred javnim bilježnikom Frankom Čerinom u Puli. Ja sam bio prisutan kada se ugovor sklapao. Za tuženika ga je potpisala Ondina Matošević. Sjećam se da je javni bilježnik pročitao cijeli ugovor i objašnjavao značenje članaka ugovora pa je tako pojasnio i onaj članak u kojem stoji da potpisom ugovora fiducijarni dužnik ovlašćuje kreditora da se uknjiži na nekretninu. Dakle, to je javni bilježnik objasnio gospođi Ivki. Ugovor je bio potpisan i kredit je bio isplaćen. Radilo se o kratkoročnom kreditu, a ne mogu se sjetiti njegova iznosa. Međutim, tužiteljica nije uspjela vratiti iznos kredita pa joj je tuženik poslao pisanu obavijest o dospijeću. Sjećam se da kada sam u jednom navratu išao u Pulu da sam bio i na njenom radnom mjestu gdje je ona radila da bi joj se obratio ali nje tamo nije bilo pa sam pri povratku iz Pule svratio do njene kuće koja je svega 200 metara udaljena od ceste. Vrata mi je otvorila jedna gospođa koja je rekla da je ona majka od tužiteljice, a u kući me primio jedan gospodin koji je rekao da je suprug od tužiteljice. Njemu sam rekao da prenese tužiteljici da se javi. Znači više puta mi smo pozivali tužiteljicu ali se ona nije javljala i u konačnici smo obavijestili javnog bilježnika o tome da dug nije vraćen. I javni bilježnik je tužiteljici poslao obavijest na koju ona nije reagirala pa je u konačnici izdao potvrdu ovršnosti. Ja ne znam zašto se ona nije odazivala na sve te pozive ali da se javila bilo nama ili javnom bilježniku vjerojatno bi se nešto bilo moglo dogovoriti, sklopiti aneks ugovora. Ističem da nakon što sam bio navratio kod kuće tužiteljice se ona bila javila idućeg dana. Tada je bila jako ljuta i rekla je da joj više kod kuće ne dolazim. Nije htjela razgovarati, prekinula je razgovor. Tužiteljici je ugovoreni iznos odmah bio predan u gotovom novcu, u kunama i to odmah kod javnog bilježnika. U vrijeme podizanja kredita osoba ovlaštena za zastupanje bila je Ondina Matošević i ja sam tada bio predsjednik skupštine.“. Na upite svjedok je odgovorio: „Ne sjećam se koji je razlog dizanja kredita. Ne sjećam se je li vršena procjena nekretnine. Tuženik je uobičavao tražiti procjenu nekretnine kada i se podizao neki veći kredit. Iskreno s obzirom na iznos ovog kredita nismo ovu nekretninu išli niti pogledati. Ne sjećam se je li u ugovoru bila navedena vrijednost nekretnine, mislim da nije. Ne sjećam se kada je upisano fiducijarno pravo na nekretnini, te radnje poduzimao je javni bilježnik. Ne sjećam se kada je stečeno punopravno pravo vlasništva na nekretnini. Tuženik je bio podigao jedan kredit kod Hypo banke pa je između ostalog kao garanciju dao tu nekretninu. Nisam siguran jesu li bila podignuta jedan ili dva kredita, čak mislim da i jesu bila podignuta dva kredita sa garancijom te nekretnine. Ne sjećam se točnih iznosa tih kredita. Moguće je da su bila dva kredita po 100.000,00 EUR. Ti krediti nisu bili vraćeni. Ne sjećam se da je tužiteljica pokrenula neki postupak protiv tuženika, sjećam se da je jednom bila financijska policija pregledati poslovne knjige tuženika i da je sve bilo u redu. Kada je tužiteljica došla kod tuženika nije rekla da kredit podiže zbog teškog imovinskog stanja. Mislim da je sredstva podigla da bi mogla otvoriti objekt, pečenjaru. Ta pečenjara bila je u Puli, radilo se o manjem poslovnom prostoru u kojem je tužiteljica pekla hamburgere. Mislim da sa jednom bio tamo.“.

14. S obzirom da je predmetni Ugovor (utvrđenje ništetnosti kojeg se traži tužbenim zahtjevima) zaključen 3. ožujka 1999. u konkretnom se slučaju ima primijeniti Zakon o obveznim odnosima (Službeni list SFRJ br. 29/1978, 39/1985, 46/1985,

57/1989, Narodne novine br. 53/1991, 73/1991, 3/1994, 111/1993, 107/1995, 7/1996, 91/1996; dalje - ZOO), a sve na temelju odredbe čl. 1163. st. 1. Zakona o obveznim odnosima iz 2005. ("Narodne novine", broj 35/05).

15. Odredbom čl. 141. st. 1. ZOO-a propisano je da je ništav ugovor kojim netko, koristeći se stanjem nužde ili teškim materijalnim stanjem drugog, njegovim nedovoljnim iskustvom, lakomislenošću ili zavisnošću, ugovori za sebe ili za nekoga trećeg korist koja je u očitom nerazmjeru s onim što je on drugom dao ili učinio, ili se obvezao dati ili učiniti. Iz navedenog proizlazi da je za postojanje zelenaškog ugovora nužno kumulativno ispunjenje sljedećih pretpostavki:

a) očiti nerazmjer između obveza ugovornih strana koji mora postojati u trenutku sklapanja ugovora, a podrazumijeva prekomjerno primanje protuvrijednosti od iskorištenog suugovaratelja;

b) nužno je da je jedan suugovaratelj iskoristio nepovoljan položaj drugog suugovaratelja koji ga je nagnao na sklapanje takvog ugovora, jer da nije bio u takvim prilikama do ugovora i pristanka na očiti nerazmjer ne bi ni došlo (u citiranom članku kao nepovoljne okolnosti navedene su stanje nužde, teško materijalno stanje, nedovoljno iskustvo, lakomislenost te zavisnost);

c) da je zelenaš znao ili morao znati za nepovoljne okolnosti u kojima se nalazi iskorišteni.

16. Na tužiteljici je u konkretnom slučaju bio teret dokaza da su kumulativno ispunjenje prethodno navedene pretpostavke. Naime, prema odredbi čl. 219. ZPP-a, svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika. Pravilo o teretu dokazivanja obvezuje sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na tu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava (čl. 221. a ZPP-a).

17. Posljedica je ništetnosti ugovora da je isti nevaljan od samoga početka (ex tunc) što znači da su i razlozi ništetnosti morali postojati u trenutku zaključenja ugovora.

18. Po ocjeni suda tužiteljica nije dokazala da je u trenutku zaključenja Ugovora o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva od 3. ožujka 1999. tuženik iskoristio nepovoljan položaj (stanje nužde, teško materijalno stanje, nedovoljno iskustvo, lakomislenost te zavisnost) suugovaratelja (tužiteljice i njezinog pokojnog supruga) niti da je tuženik znao za te (navodne) nepovoljne okolnosti. Prije svega tužiteljica nije ničim dokazala da su te nepovoljne okolnosti (stanje nužde, teško materijalno stanje, nedovoljno iskustvo, lakomislenost te zavisnost) postojale u trenutku zaključenja predmetnog ugovora. To ne proizlazi iz isprava u spisu predmeta, iskaza svjedoka Marčela Matoševića, a niti iz iskaza koji je tužiteljica dala u ovom predmetu. Iz iskaza tužiteljice (koji je u tom dijelu u bitnome sukladan iskazu svjedoka Marčela Matoševića) proizlazi da su se tužiteljica i njezin suprug obratili tuženiku sa zahtjevom za kredit, iznos kojeg im je trebao poslužiti za depozit kako bi ishodili veći kredit kod banke, a koji kredit (od banke) su namjeravali iskoristiti kako bi na predmetnoj nekretnini (kući u izgradnji na k. č. 462/6 k. o. Galižana) uredili poslovni prostor, ugostiteljski objekt. Dakle, tužiteljica i njezin suprug u trenutku zaključenja predmetnog ugovora bili su suvlasnici predmetne nekretnine (kući u izgradnji na k. č. 462/6 k. o. Galižana), vrijednost koje je u trenutku zaključenja predmetnog ugovora bila 1.327.214,00 kuna (sukladno procjeni stalnog sudskog vještaka ekonomske struke Predraga Stošića od 25. veljače 1999., čl. 6. Ugovora o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva od 3. ožujka 1999.). Uz to prema iskazu

tužiteljice, tužiteljčin suprug (suugovaratelj u predmetnom ugovoru o kreditu), bio je suvlasnik nekretnina koje su navedene u rješenju o nasljeđivanju Općinskog suda u Puli – Pola O-800/20 od 3. veljače 2003. (stranica 36 – 38 spisa) te nekretnina k. č. 3413, 4939/28 i 4944/4 sve k. o. Pula. Sve navedeno ukazuje na to da tužiteljica i njezin suprug u trenutku zaključenja predmetnog ugovora nisu bili u stanje nužde zbog teškog materijalnog stanja, već je njihovo materijalno stanje bilo zadovoljavajuće (vlasništvo prethodno navedenih nekretnina) te su ga namjeravali i poboljšati ulaganjem (uređenjem poslovnog prostora, ugostiteljskog objekta, u predmetnoj nekretnini). Iz navedenog proizlazi da oni predmetni kredit nisu namjeravali iskoristiti za osnovne životne potrebe, već za dodatno poboljšanje (već zadovoljavajućeg) materijalnog stanja. To ukazuje na to da oni nisu bili u odnosu zavisnosti u odnosu na tuženika. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da su se ona i njezin suprug obratili tuženiku sa zahtjevom za predmetni kredit (dakle, nije bilo nikakve zavisnosti prema tuženiku prije zaključenja predmetnog ugovora) te da su oni tuženiku predložili da upravo predmetnu nekretninu koriste za osiguranje njegove tražbine po predmetnom kreditu. Zbog navedenog sud zaključuje da tuženik nije iskoristio navodno nepovoljne okolnosti tužiteljice (i njezinog sada pokojnog supruga). Nadalje, izvedeni dokazi ne ukazuju na nedovoljno iskustvo niti lakomislenost tužiteljice i njezinog pokojnog supruga. Upravo suprotno, iz iskaza tužiteljice proizlazi da su oni imali jasan cilj i jasne planove u cilju poboljšanja svog materijalnog stanja - iznos predmetnog kredita trebao im je poslužiti za depozit kako bi ishodili veći kredit kod banke, a koji kredit (od banke) su namjeravali iskoristiti kako bi na predmetnoj nekretnini uredili ugostiteljski objekt. Iz iskaza tužiteljice ne proizlazi ni da su ona i njezin suprug bili nedovoljno iskusni u takvim poslovima. Naime, iz njenog iskaza proizlazi da je, prije nego što su digli predmetni kredit kod tuženika, njezin suprug Ecio Udovičić već imao kredit kod Istarske banke d.d. Pula uz osiguranje fiducijalnim vlasništvom na nekretninama, iz čega proizlazi da je on imao iskustva u sličnim pravnim poslovima. Dakle, tužiteljica nije dokazala da su u trenutku zaključenja predmetnog Ugovora ona i njezin pokojni suprug bili u stanju nužde, teškom materijalnom stanju, da su bili nedovoljno iskusni ni lakomisleni ili u odnosu zavisnosti prema tuženiku, da je tuženik iskoristio njihov (navodno) nepovoljan položaj niti da je tuženik znao za te (navodne) nepovoljne okolnosti.

19. Odredbom čl. 103. st. 1. ZOO-a propisano je da je ugovor, koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima te moralu društva ništav je ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu sankciju ili ako zakon o određenom slučaju ne propisuje što drugo. Sud nije našao da su predmetni ugovor i njegov dodatak bili protivni Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva (čl. 103. st. 1. ZOO-a).

20. Zbog svega prethodno navedenog sud je zaključio da tužiteljica neosnovano tvrdi da je predmetni ugovor ništetan.

21. U točki II.1. eventualno kumuliranog tužbenog zahtjeva tužiteljica, osim utvrđenja da je predmetni ugovor ništetan, traži i utvrđenje da taj ugovor nema pravni učinak.

22. Sud je zaključio da tužiteljica neosnovano tvrdi da predmetni ugovor nema pravni učinak. Predmetni je ugovor solemniziran po javnom bilježniku te, stoga, ne postoji nedostatak propisane forme koji bi za posljedicu imao nedostatak pravnog učinka sukladno čl. 70. ZOO-a. Da je propisana forma nedostajala zemljišnoknjižni sud ne bi temeljem predmetnog ugovora ni mogao u zemljišne knjige upisati osiguranje fiducijarnim pravom vlasništva (kao što je to u konkretnom slučaju, nesporno, upisao). Nadalje, pobuda za sklapanje predmetnog ugovora - ishođenje kredita, iznos kojeg bi korisnicima kredita trebao poslužiti za depozit kako bi ishodili drugi kredit kod banke

za uređenje poslovnog prostora) – nije nedopuštena te, stoga, ne može za posljedicu imati nedostatak pravnog učinka sukladno čl. 53. st. 2. ZOO-a.

23. Dakle, sud je zaključio da tužiteljica neosnovano tvrdi da je predmetni ugovor ništetan i da nema pravni učinak. Već samo zbog toga trebalo je odbiti tužbene zahtjeve u cijelosti. Ipak, u nastavku ovog obrazloženja sud će navesti i dodatni razlog za takvu meritornu odluku.

24. Tuženik je osporio aktivnu legitimaciju tužiteljice glede dijela nekretnine odnosno 1/2 nekretnine kč.br. 462/6, zk.ul. 2120, k.o. Galižana koji je bio u vlasništvu Ecija Udovičića. Tužiteljica tužbenim zahtjevima, između ostalog, traži: da se tuženiku naloži da joj vrati vlasništvo na kč.br. 462/6 k.o. Galižana na način da izda tabularnu ispravu podobnu za upis prava vlasništva tužiteljice na navedenoj nekretnini; da se tužiteljica ovlasti da u zemljišnim knjigama ishodi upis prava vlasništvo na toj nekretnini na svoje ime (eventualno kumulirani tužbeni zahtjev), da se Općinskom sudu u Puli naloži brisanja upisa izvršenog rješenjem tog suda kojim je na temelju Ugovora o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva solemniziran kod javnog bilježnika Franka Čerina iz Pule pod brojem OU-168/99 od 03.03.1999. godine uknjiženo pravo vlasništva u korist tuženika, te izvrši upis prava vlasništva na navedenoj nekretnini u korist tužiteljice (daljnji zahtjev u eventualnoj kumulaciji). Dakle, svim tim tužbenim zahtjevima tužiteljica traži da se predmetna nekretnina upiše u cijelosti kao njezino vlasništvo. Međutim, tužiteljica nije bila samovlasnica predmetnih nekretnina već suvlasnica u 1/2 dijela sa svojim pokojnim suprugom Ecijom Udovičićem. Uvidom u rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Puli – Pola O-800/20 od 3. veljače 2003. (stranica 36 – 38 spisa) utvrđeno je da nasljednici iza pok. Ecija Udovičića bili Ivka Udovičić, Miroslava Udovičić, Oliviero Udovičić i Marko Udovičić, da su nasljednicima na dijelovima njegove imovine proglašeni Ivka Udovičić i Oliviero Udovičić, a da predmetna nekretnina k. č. br. 462/6 k. o. Galižana nije ušla u sastav ostavine. Tužiteljica je predložila da sud od njezine kćerke i sina zatraži očitovanje o njihovom nasljednom pravu na predmetnoj nekretnini. Prije svega, takvo očitovanje ne može zamijeniti rješenje o nasljeđivanju nadležnog suda. To dokazno sredstvo nije propisano odredbama ZPP-a (kojim su kao dokazna sredstva propisani uviđaj, isprave, svjedoci, vještačenje), a taj je dokaz tužiteljica predložila na ročištu za glavnu raspravu održanom 17. ožujka 2022. nakon zaključenja prethodnog postupka (zaključen na ročištu 26. listopada 2021.), a nije navela (niti to proizlazi iz spisa predmeta) da ga bez svoje krivnje nije mogla predložiti prije zaključenja prethodnog postupka, zbog čega je tužiteljica prekludirana u predlaganju tog dokaza sukladno čl. 299. ZPP-a. Zbog navedenog sud je odlučio da taj dokaz neće izvesti. S obzirom na sve prethodno navedeno, sud je zaključio da tuženik osnovano osporava aktivnu legitimaciju tužiteljice glede 1/2 dijela predmetne nekretnine, odnosno osnovano ističe da (za sada) tužiteljica ne može tražiti da se predmetna nekretnina upiše u cijelosti kao njezino vlasništvo.

25. U posljednjem eventualno kumuliranom tužbenom zahtjevu, pod točkom II.2. tužiteljica je tražila da se Općinskom sudu u Puli naloži da na predmetnoj nekretnini izvrši upis brisanja upisa izvršenog Rješenjem zemljišnoknjižnog odjela Pula, Općinskog suda u Pulu-Pola pod posl.br.____(preciziranje navedene oznake predmeta uslijediti će nakon pribavljanja navedenog dokaza koji se predlaže provesti), a kojim je na temelju Ugovora o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva solemniziran kod javnog bilježnika Franka Čerina iz Pule pod brojem OU-168/99 od 03.03.1999. godine uknjiženo pravo vlasništva u korist tuženika, te izvrši upis prava vlasništva na

navedenoj nekretnini u korist tužiteljice. Do zaključenja glavne rasprave tužiteljica nije precizirala navedenu oznaku predmeta. Na ročištu za glavnu raspravu održanom 1. veljače 2022. tužiteljica je navela da je dokazni prijedlog da se izvrši uvid u zbirku isprava, odnosno da se zatraži povijesni izvadak za predmetnu nekretninu, vezan uz proširenje tužbe na tuženike ADDIKO BANK i H-ABDUCO, koji je zahtjev za proširenje tužbe sud odbio rješenjem od 27. listopada 2021. a taj dokaz neće biti potrebno provesti ukoliko viši sud odbije žalbu tužiteljice i potvrdi to rješenje. Po ocjeni suda činjenica da tužiteljica nije precizirala oznaku zemljišnoknjižnog predmeta ne čini tužbeni zahtjev nepodobnim za meritorno odlučivanje. Naime, da bi bio podoban za meritorno odlučivanje tužbeni zahtjev treba biti određen ili odrediv. U konkretnom slučaju se jednostavnom provjerom kroz zemljišne knjige može provjeriti poslovni broj i datum rješenja kojim je zemljišnoknjižni odjel Općinskog suda u Puli na temelju Ugovora o gotovinskom nenamjenskom kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva solemniziran kod javnog bilježnika Franka Čerina iz Pule pod brojem OU-168/99 od 03.03.1999. uknjižio pravo vlasništva u korist tuženika. Stoga je u tom dijelu tužbeni zahtjev odrediv i bez da je tužiteljica precizirala oznaku zemljišnoknjižnog predmeta. Zbog navedenog tužba u tom dijelu tužbenog zahtjeva nije odbačena, već je i o tom dijelu tužbenog zahtjeva meritorno odlučeno.

26. Kao što je prethodno obrazloženo sud je na temelju provedenog dokaznog postupka zaključio:

- da tužiteljica neosnovano tvrdi da je predmetni ugovor ništetan i da nema pravni učinak te

- da tuženik osnovano osporava aktivnu legitimaciju tužiteljice glede ½ dijela predmetne nekretnine, odnosno osnovano ističe da (za sada) tužiteljica ne može tražiti da se predmetna nekretnina upiše u cijelosti kao njezino vlasništvo.

Stoga je sud odbio sve tužbene zahtjeve (osnovni i eventualno kumulirane) kao neosnovane (točka I-III izreke ove presude).

27. Tuženik potražuje naknadu troška sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 425,00 kn i na presudu u iznosu od 850,00 kn. Tuženik nije obveznik plaćanja pristojbe na presudu. On bi to u konkretnom slučaju, kada je tužiteljica oslobođena od plaćanja pristojbi (rješenje na str. 79-81 spisa) bio u slučaju da nije uspio u sporu temeljem odredbe čl. 13. Zakona o sudskim pristojbama (dalje: ZSP), kojom je propisano da, kada stranka oslobođena od plaćanja pristojbi uspije u postupku, pristojbe koje bi trebala platiti da nije bila oslobođena plaća stranka koja nije oslobođena od plaćanja pristojbi, i to u omjeru u kojem je oslobođena stranka uspjela u postupku. Međutim, kako je tuženik u cijelosti uspio u sporu nema njegove obveze iz prethodno citirane odredbe. Nije osnovan ni zahtjev tuženika za naknadu troška pristojbe na odgovor na tužbu. Naime, tuženik tu pristojbu nije platio jer, sukladno čl. 4. ZSP-a, obveza plaćanja pristojbe za odgovor na tužbu nastaje po pravomoćnom završetku postupka za svaku stranku razmjerno uspjehu u parnici. Slijedom navedene odredbe, nalog za plaćanje sudske pristojbe za odgovor na tužbu biti će izdan po pravomoćnom završetku postupka, ovisno o uspjehu u sporu, pa taj trošak nije nastao. Zbog navedenog je, u točki IV izreke, odbijen zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka u iznosu od 1.275,00 kuna.

U Pazinu, 22. travnja 2022.

Sudac

Ivan Dujić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od petnaest dana od dana dostave. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

DNA

- tužiteljici po pun.
- tuženiku po stečajnoj upraviteljici

Broj zapisa: **eb30a-d2bd4**

Kontrolni broj: **0f680-d6b79-fb031**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVAN DUJIĆ, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.